

***trēgiz** Runic: Pronunciation: /'trɛ:.ɣiz/

adjective · i-stem

Meanings

1. lazy, idle
2. slow, sluggish

Etymology

Vꝛddhi gerundive of *tregana (‘to suffer’).

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	trēgiz	trēgī	trēgj, -jatō	trēgijai	trēgijōz	trēgijō
Acc.	trēgijanō	trēgijō	trēgj, -jatō	trēgijananz	trēgijōz	trēgijō
Gen.	trēgijas, trēgīs	trēgijaizōz	trēgijas, trēgīs	trēgijaizô	trēgijaizô	trēgijaizô
Dat.	trēgijammai	trēgijaizōi	trēgijammai	trēgijaimaz	trēgijaimaz	trēgijaimaz
Inst.	trēgijanō	trēgijaizō	trēgijanō	trēgijaimiz	trēgijaimiz	trēgijaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	trēgijō	trēgijō	trēgijō	trēgijaniz	trēgijōniz	trēgijōnō
Acc.	trēgijanų	trēgijōnų	trēgijō	trēgijanunz	trēgijōnunz	trēgijōnō
Gen.	trēgīniz	trēgijōniz	trēgīniz	trēgijanô	trēgijōnô	trēgijanô
Dat.	trēgīni	trēgijōni	trēgīni	trēgijammaz	trēgijōmaz	trēgijammaz
Inst.	trēgīnē	trēgijōnē	trēgīnē	trēgijammiz	trēgijōmiz	trēgijammiz

Descendants

*trāgī (Proto-West Germanic)

trāg (Old English)

trāg, trāgi (Old Saxon)

*trāgi (Proto-West Germanic)

*trāgi (Old Dutch)

trāge (Middle Dutch)

traag (Dutch)

traog (Limburgish)

*trāgī (Proto-West Germanic)

trāgi (Old High German)

træge (Middle High German)

träg, träge (German)

[View on Wiktionary](#)